

FILIP TAMÁS

Özönvíz

*A hangosbeszélőt akkor se
érteném, ha bármelyik
anyanyelvemen szólna, de
nekigyürkőzöm: a száztizenhetedik
vágányról indul a vonat.*

*Idegen emlékezet költözött
belénk, hogy a szálakra bomló
cselekményt összegubancolja.
Megyek, és a lábam olvad.
A hely csomagokkal bejárhatatlan.*

*A hirtelen megvénuilt reggel
napszamosai közt elakadtam,
álomnehéz kezekkel fejték le
magamról mindent, el se akar
fogyni, annyi van. Vigyétek, ezek
az én..., szálljatok fel nélkülem,
utazzatok, és mind haza.*

*A szivárványt szél bontja szét,
hogy fölöttünk újból összerakja.
Mozdonyfütyi ijeszti el a galambot,
de a csőréből kiejtett zöldet
elkapja egy angyal.*